

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2342/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП ЕПС Београд – Огранак РБ Колубара Лазаревац, кога заступа Александар Будалић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 677/21 од 02.04.2021. године, у седници већа одржаној 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 677/21 од 02.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 104/20 од 05.11.2020. године, ставом првим, другим и трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде штете због мање исплаћене зараде исплати износе наведене у ова три става, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате, као и да на наведене износе надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати за сваког тужиоца припадајуће доприносе по основу обавезног пензијског и инвалидског осигурања, као неосновани. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 4.680,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 677/21 од 02.04.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 104/20 од 05.11.2020. године у делу става првог, другог и трећег изреке којим су одбијени тужбени захтеви тужилаца у делу да се обавезе тужени да тужиоцима исплати на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, за новембар и децембар 2013. године, појединачне износе наведене у овом ставу изреке за сваког тужиоца са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до коначне исплате, као и да наведене износе надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање за сваког тужиоца уплати припадајуће доприносе по основу обавезног пензијског и инвалидског осигурања и жалба тужилаца у том делу одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је Основног суда у Лазаревцу П1 104/20 од 05.11.2020. године у преосталом делу става првог, другог и трећег изреке и обавезан је тужени да

тужиоцима на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, за период од јануара 2014. године до јануара 2015. године, исплати износе наведене у овом ставу изреке за сваког тужиоца, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате, као и да на наведене износе надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање за сваког тужиоца уплати припадајуће доприносе по основу обавезног пензијског и инвалидског осигурања. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен као неоснован захтев туженог да се обавезу тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 4.680,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 252.484,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка по жалби у износу од 108.124,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао благовременост изјављене ревизије у смислу члана 403. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 49/2013 - УС, 74/2013 – УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту ЗПП) и утврдио да је ревизија туженог неблаговремена.

Према члану 403. став 1. ЗПП, против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према стању у списима тужени је оверени препис другостепене пресуде примио дана 17.05.2021. године, а ревизију је изјавио преко пуномоћника препорученом поштом 17.06.2021. године. Како је тужени ревизију изјавио након истека рока од 30 дана од дана достављања другостепене пресуде, то је ревизија туженог у смислу напред цитиране законске одредбе неблаговремена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**